

[Arentoft]

ber i samme lov, hvori indgår ordet »frivillig«, nemlig frivillig tjeneste og frivillig værnepligt. Derimod synes jeg, det er udmærket, at et begreb, som svarer til det, vi i dag kalder frivillig værnepligt, kommer ind i loven. Når der står »frivillig tjeneste« i § 2, er det selvfølgelig dem, der melder sig til konstabel eller befalingsmandsuddannelse i forsvaret, der tænkes på, men jeg synes bare, det er uheldigt, at man har ordet »frivillig« i delvis to betydninger.

I det, der i lovforslaget hedder frivillig tjeneste, ligger dette, at man kan indgive ønske om, hvor og hvornår man gerne vil indkaldes, og jeg mener, dette begreb kan misbruges. Der er det ejendommelige, at værnepligtsloven i virkeligheden jo også vedrører forsvarsministeren en stor del, og vi vil nok i forsvarsudvalget komme til at drøfte spørgsmålet om de værnepligtiges talsmænd og specielt forretningsudvalget, for det hænger nøje sammen med dette med frivillig værnepligt.

Hvad angår § 20 om lodtrækning, mener jeg, alle gode kræfter må arbejde sammen for at finde frem til et helt andet system. Det er i virkeligheden en helt fantastisk situation, at man ligesom skal trække lod om sin egen skæbne. Der er nogle, der gerne vil aftjene værnepligt; de trækker frinummer. Der er nogle, som meget nødtigt vil, fordi det ikke passer ind i deres uddannelsesmønster el. lign., og de trækker altså ikke et tilstrækkeligt lavt lodtrækningsnummer. Jeg så meget gerne, at man prøvede at finde frem til et endnu bedre system. I første omgang kunne man måske følge det princip, at man udelukkende tog dem, der var fuldt egnede, og altså så bort fra dem, der var lidt mindre egnede.

Vi vil gå til udvalgsarbejdet med stor interesse, og vi vil også være positivt indstillet. Vi skal jo have en værnepligtslov, for det værnepligtslovsforslag, der foreligger, og den værnepligtslov, vi har, er jo følgelove, som skal være der i henhold til grundlovens § 81. Jeg glæder mig til udvalgsarbejdet.

Ingerlise Koefoed (SF):

Selv om SF, som man ved, er modstandere af militæret og dermed også af værnepligt og værnepligtslove, er vi selvfølgelig interesseret i, at de værnepligtige under den gældende forsvarsordning har så gode forhold som mu-

ligt, og at sessionen kan afvikles så let og smertefrit som muligt. Vi er i øvrigt også interesseret i, at der, så længe vi har en hær, rekrutteres soldater gennem en værnepligtsordning, så vi ikke kommer til at arbejde med en hær af professionelle soldater.

Om det værnepligtslovsforslag, vi diskuterer i dag, vil gøre sessionen og værnepligten mindre ubehagelig for de værnepligtige end den eksisterende lov, ser jeg mig ikke i stand til at udtale mig om, men dets gennemførelse indebærer i hvert fald en årlig besparelse på et par millioner og en rationalisering af sessionen, og det kan vi ikke have noget imod.

Det forekommer os også meget rimeligt, at man for at undgå vilkårlighed i afgørelser, som er af betydning for de værnepligtige, vil mindske sessionskompetencen og overlade de juridiske afgørelser til en værnepligtsstyrelse, men vi ved, at der findes nogle argumenter fra udskrivningskontorens side, bl. a. udskrivningskontoret i Svendborg, og det må vi se videre på i udvalgsarbejdet.

Der er én paragraf i lovforslaget, som vi er meget lidt begejstrede for, hvis man da overhovedet kan tale om begrebet begejstring i forbindelse med SF og værnepligt. Det er § 16, der siger:

»En værnepligtig, der uden lovligt forfald udebliver fra den session, som han skal møde for, kan ved politiets hjælp fremstilles for sessionen til bedømmelse.«

Vi finder, at det er meget uheldigt direkte at omtale politiet i denne lov, selv om det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at paragraffen blot er en kodificering af den praksis, der allerede eksisterer. Vi vil under udvalgsarbejdet arbejde for at få denne paragraf slettet. Efter vores mening fremgår forpligtelsen til værnepligt i forvejen ganske tydeligt af lovens § 1.

I øvrigt mener jeg, at militæret bør afskaffes.

Dræbye (RV):

For den, der er af den opfattelse, at vi har almindelig værnepligt, må ministerens fremsættelsestale være et tydeligt memento. Kun 7.300 ud af årgange på ca. 75.000 tvangsindkaldes til en tjenestetid af normal længde. Det er mindre end 10 pct. af en fuld årgang. Derfor er det tydeligt, at det lovforslag, vi behandler i dag, har et mere begrænset om-